

M O N T E A L E G R E

=====
Maandblad ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre
Paraná -- Brasil.

R e d a c t i e

M. B O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: Monte Alegre, Paraná, C.P. 71 Brasil.

Correspondentieadres in Nederland: R.J. Groenveld
Englumstraat 9
Oldehove, Gn
Gironummer 982435.

Abonnementsprijs: In Brasil: MCr\$ 3,35 per halfjaar
In Holland of elders: f. 5,50 of Am\$ 2,00 per halfjr.

Verschijnt maandelijks.

=====
I N H O U D :

- Pag. 2   Schriftoverdenking.
3.   Salmo 3.
4.   Van alles wat.
5.   De Mannendag in Arapoti.
7.   Bij het afscheid van Dr. Ir. E.G. Kloosterman.
8.   Boekbespreking: Protestantse kerken in Brasil.
9.   Rubriek voor de Vrouw.

=====
NOVEMBER 1968

3e Jaargang, no. 11.
=====

H R I F T O V E R D E N K I N G

*****

N STAD, DIE OP EEN BERG LIGT, KAN NIET VERBORGEN BLIJVEN'

Matth. 5 : 14 b.

te scharen volgden Jezus. Toen Hij die scharen zag, ging Hij zitten een helling van een berg en begon te spreken.

wie ? Niet tot die scharen. Zij mogen meeluisteren. Maar de Heiland richt zich tot de Kerk - tot de discipelen, die vlak voor Hem staan. discipelen vormen het adres van de Bergrede. Zij zijn het zout der de en het licht der wereld. En in datzelfde verband voegt de Here aan toe: discipelen..... een stad, die op een berg ligt, kan niet borgen blijven.

er de waarheid van deze woorden valt niet te twisten. Wij, die wonen dit land met zijn vele bergen en heuvels, kunnen het alleen maar stemmen.

kerk is als een stad boven op een berg.

is dat eervol. We hebben het zicht van boven naar beneden. Uit-zicht. er alle kanten. We ontdekken panorama's in overvloed, die we doorzien het licht van Gods Woord. We mogen de Here zien werken in de wereld. Uw licht zien wij het licht".

verheffend om uit dat drukke gewoel daar beneden te zijn uitgetild te kunnen genieten van de rust, die verkwikt. Die rust heeft God n volk bereid. Zo mag het veilig wonen. Wie kan het kwaad doen ? n kwaad zal de stad genaken, de Here zal haar bewaken.

kerk is als een stad boven op een berg. Dat betekent bovenal, dat voor de kerk van alle tijden een enorm belangrijke positie is weg- egd. Dat er is ook het zicht van beneden naar boven !

worden bekeken. Wie loopt voorbij een stad op een berg met de ogen ht ? Men richt de blik naar boven en merkt op: hoe schoon, hoe wel- egen !

at ons juichen over onze bevoorrechte positie - als we tevens maar rdrongen zijn van onze grote verantwoordelijkheid. Want allenkijken

Een stad op een berg kan nu eenmaal niet verborgen blijven.

kerk valt in het oog. Er wordt op ons gelet.

Is te hopen, dat onze reine en godvrezende wandel moge worden opge- rkt, want wij geloven een zichtbare kerk.

er wijst de Heiland op in onze tekst.

de Heilige Schrift draagt elke constatering in zich een appèl.

ij zijt het licht der wereld ! Tóónt U als zodanig!

ij zijt het zout der aarde ! Wèrkt als zodanig. !

1 stad op een berg kan niet verborgen blijven. Gedráágt U als zoda-

3, roept de Here op - als een stad boven op een berg.

behoeven niet door middel van allerlei actie aan de wereld te laten ten, dat wij er ook nog zijn.

t is bekend.

t is dan onze taak ? Wandelen, waardig de roeping, waarmee we ge- open zijn.

ndelen.....dat doet een mens voor zijn plezier.

dat doet een mens niet omdat hij er een hekel aan heeft.

de dienst des Heren ons een last of een lust ?

ellen we er ons hoogst genoeg in ?

w liefdedienst heeft mij nog nooit verdrotten."

s op: een stad op een berg kan niet verborgen blijven.

s onze wandel het niet doet, hebben we ons woord bij voorbaat krachte- os gemaakt. We dienen in ons doen en laten, in onze handel en wandel

d de Here welbehagelijk te zijn.

Want de wereld kent ons en heeft weet van ons. Immers, een stad die boven op een berg ligt, kàn niet verborgen blijven. Dat is onmogelijk ! Soms is nodig: minder woorden en meer daden.

Straalt de blijdschap over de genade Gods, waarin wij met onze kinderen mogen delen "van onze gezichten af" ? Dat ontgaat niet het oog van allen die beneden zijn en die aanschouwen de stad op de berg.

Tóónt U stad op de berg te zijn!

Hier ligt onze voornaamste taak. Dit is de meest Schriftuurlijke evangelisatie!

Een bekoorlijke stad te zijn. En dit kost geen tijd. En ook geen geld. Weet, dat de wereld God beoordeelt, naar ze ziet wat wij doen en laten. De heiligheid van het huis des Heren zij ons tot sieraad en eer.

Allen hebben het oog op ons.

Dat onze godzalige wandel moge worden opgemerkt.

"Laat zo Uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij Uw goede werken zien en Uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken".

"Houdt Uw stad rein" staat in sommige steden van ons vaderland met grot letters geschreven op vuilniswagens.

"Houdt uw stad rein", want een stad, die boven op een berg ligt, kan niet verborgen blijven.

Daar ligt onze verantwoordelijkheid, van boven naar beneden.

Heerlijk, wanneer men beneden de handen ineenslaat, vol bewondering van die stad daarboven en men zich afvraagt: wie is de Bouwmeester van deze stad ?

Zeg dan: het is de stad van Israëls Opperheer. Hij is de architect.

Want de Zone Gods vergadert, beschermt en onderhoudt Zijn kerk.

En nodigt dan naar boven:

Komt, buigen we ons nu sámen neer voor deze Opperheer !

"Gróót is de Here en hoog te loven in de stad van onze God, op Zijn heilige berg".

J.G.

S A L M O 3.

A nossa coleção de salmos, seguindo as melodias do livro de salmos de Genebra aumento com a versificação de salmo 3 (: 1 e 2).

Bendito Jeová
 Meus adversários já,
 Crescem abundantes !
 São muitos os que se
 Levantam contra mim
 Com gostos arrogantes.
 E muitos em verdade,
 São os que sem piedade
 Contra mim vão dizendo:
 Que não há salvação
 Nem paz, ou redenção,
 Em Deus para ele.

+

Mas estás Tu Senhor
 Ao meu redor
 Escudo comprovado ;
 És minha gloria e bem
 E Tu és só quem
 Meu nome tem levantado.
 Com minha serena vôz,
 Chamo fiel a Deus,
 E Ele me tem respondido.
 Com grande prontidão
 Desde a excel,itude
 Do monte abençoado.

a n a l l e s w a t

2 AASGIEREN-(FOTOGRAFEER)-JACHT.

at had de kolonie nog nooit beleefd. En 't was toch wel een vreemde
 e waarwording. In bijna 3 jaren geen predikant. En dan ineens twee.
 s Braaksma vond dit niet correct uitgedrukt en zei: Anderhalf.
 e konden het goed met elkaar vinden. Grote verhalen kon je beluisteren
 ver het samen er op uit trekken. Alles trotserende moesten er dias
 smaakt worden. En dat woordje 'alles' is heus niet overdreven.
 renlang in de hitte (100° F.) en in de stank van een dood paard zitten
 achten tot de aasgieren moed verzamelden om naar het kadaver te trekken

31 VERTREK VAN DE BLIJVENDE MAN.

s Braaksma was intussen zo aangesterkt, dat hij voor z'n vertrek naar
 mpinas nog tweemaal in Monte Alegre preekte. Aan het vertrek werd
 tra aandacht besteed op een avond waarop ook een band van de School-
 ag gedraaid werd. Een enkele voerde het woord en tenslotte deed ds
 raaksma dit ook. Hij zei, dat het er op leek, alsof ds Geersing de
 blijver' was, en hij de man die vertrok. Uiteindelijk zou het wel
 worden dat straks ds Braaksma ds Geersing definitief zou uitwuiwen.
 zou die opmerking nog deze diepere zin hebben: Monte Alegre, zorg,
 at ds Geersing ook een 'blijver' wordt ! ?

750 KILOMETER.

11 november werd de fam. Braaksma door een viertal begeleid naar
 mpinas gebracht. Met z'n drieën kwamen ze terug. Want Geesje Timmer-
 n blijft in Campinas. De reis heeft zeker erg in het teken van het
 scheid gestaan, want veel verhalen waren er niet bij de thuiskomst.
 leen dit: In drie dagen 1750 km.

TIEN ER OOK LANGE TENEN IN ?

dat op de afscheidsavond van Ir Kloosterman hem gevraagd was, welke
 at schoenen hij gewoonlijk draagt, werd deze vraag gevolgd door het
 venstaande.

n van de boeren bedankte toen in een gekruide toespraak Ir Klooster-
 n voor het werk in die twee jaar in de kolonie verricht. Er was waar-
 ring en kritiek. Welke beide eerlijk en open naar voren werden ge-
 acht. Op deze avond hield Ir Kloosterman eerst nog een lezing met
 n algemeen overzicht en enkele conclusies, die op sommige punten,
 oral door de droogte van de laatste jaren, afweken van die van Ir
 rtman en Bouman.

Kloosterman en zijn vrouw en dochter kwamen later nog afscheid nemen
 jdens een receptie. Dit ging niet, zoals we dit in Monte Alegre
 woon zijn: er was maar weinig bezoek.

j wensen Ir Kloosterman en zijn gezin een goede reis naar Nederland.

EN GENERAAL-OF-ZO.

ongens, we krijgen bezoek, er komt een generaal of zo !"

noemden schooljongens het bezoek van dhr Cohen Stuart, onze Consul-
 neraal in São Paulo.

14 november bracht de Consul-Generaal een bezoek aan de kolonie.
 j werd als vanouds in de pastorie ontvangen. De ontvangst was ook
 s vanouds. In een vergadering met het coöperatie- en koloniebestuur
 rd de Consul-Generaal zo uitvoerig mogelijk geïnformeerd over de sit-
 le in onze kolonie. Hij had de wens te kennen gegeven ook een aantal
 rijven te willen bezoeken. Vergezeld van ds Geersing en de voorzit-

ters van de coöp.- en kolonievereniging werd een aantal bedrijven bezocht, terwijl de Consul-Generaal op de Zuivelfabriek onze nieuwste specialité in ontvangst mocht nemen: Komijnekaas.

DE VERRASSING NA JAREN.

Al enige tijd was in de kolonie bekend, dat de familie Malestein zal komen. Eindelijk weer een nieuwe kolonist. Wilde geruchten in de kolonie: Ze komen 15 november in Curitiba aan. Een commissie van ontvangst reist ijlings en tevergeefs naar Curitiba. Totdat br. Malestein zelf deze week berichtte: We hopen de 30 ste november in de kolonie te arriveren. Als we dan samen na jaren, een nieuw gezin mogen begroeten, is dat zeer concreet gebedsverhoring. We hopen en bidden, dat het niet weer zo lang duurt voor er weer nieuwe kolonisten komen. En ook, dat we straks een blijde begroetingsavond mogen vieren.

PRATOS FRIOS PARA OS DIAS QUENTES.

Terwijl ik bezig ben deze stukjes te schrijven zijn in de school de examens van het Braziliaanse onderwijs aan de gang. De Inspectrice kwam vanmorgen met vier helpsters. Ze blijven de hele dag in de kolonie. Dus moesten de meisjes van de huishoudschool voor de maaltijd zorgen. Dat deden ze ook al (gedeeltelijk) bij het bezoek van de Consul-Generaal. Ze lopen te wapperen met prachtige foto's van heerlijke gerechten. Het ziet er zo fijn uit, op de foto's, dat je denkt: dat fiksen ze nooit! Maar als je dan aan tafel zit, proef je het resultaat van 1 jaar huishoudonderwijs. Alle hulde aan juffr. Dees !

A.N.

DE MANNENDAG IN ARAFOTI

Iets van de mannendag van de kolonies Carambei, Castrolanda en Arapotí, om tevens afscheid te nemen van Dr. Ir. Kloosterman, gehouden op 13 november 1968.

Eerste onderwerp: Welke fokrichting is de meest gewenste voor onze bedrijven ? Spreker: A. Dijkstra.

Spreker begon er op te wijzen, dat het Amerikaanse tipe "Holstein Frisian" hetzelfde ras is als het Fries-Noordhollandse tipe. Gedurende 1880 - 1925 werd er door Noord Amerika veel vrouwelijk vee gekocht uit Noord Holland. Uit deze koeien is het Holstein Frisian type geboren, door steeds in de melkrichting te fokken. Vanaf 1925 tot heden is het Fries-Hollandse veeslag iets meer gefokt in de richting van het melk-vlees-type. Hoewel er ook nog wel enige typische melktypes in dit veeslag voorkomen Toch is er door de jaren heen een verschillend type ontstaan in Noord Amerika: groter, langgerechter, minder gespierd, vooral de dijen en schenkels, en, bij de beste vertegenwoordigers, een buitengewoon ontwikkelde ribbenwelling en ribbenlengte, wat wijst op een grote hoeveelheid ruwvoerverwerking. Verder bezit dit Holstein Frisian type veelal zeer goede melktekenen, met een lang, ruim uier, van goede kwaliteit en vierkant geplaatste spenen. Spreker kiest voor het Amerikaanse type. Fries-Holstein voor Brazilië : Eén punt van overweging om tot dit besluit te komen was o.a.: Brazilië vraagt nu eenmaal het Amerikaanse type melkkoe, en ook de stieren daarvan. Er kwam een zeer uitgebreide bespreking op dit praktische onderwerp. Er was een forum ingesteld bestaande uit 5 leden. Onder de zeer bekwa-

leiding van Ir. Kloosterman kwamen de praktische vragen goed tot n recht.

Ir. Hartman uitte zich in de bespreking een voorstander van het Amerikaanse type en raadde dit zeer beslist aan voor onze kolonies. Ze kwam juist terug van een veeaanloop die de Braziliaanse regering gedaan had in Nederland. Om verschillende overwegingen had men toch uiteindelijk in Holland het Zwart-bont Fries-Hollands type gekocht. De commissie was in Friesland gauw uitgekeken. Ze waren er te klein. Het werd gekocht in Noord Holland en op de Zuidhollandse eilanden. Dieren werden niet gekocht. Alle diepvriessperma, wat in Brazilië gebruikt wordt komt nl uit Noord Amerika. Spreker attendeerde er nogmaals op, dat we er rekening mee moeten houden wat er in Brazilië gevraagd wordt. Verder is het de bedoeling om in de toekomst een proef te nemen op neutraal gebied, b.v. in Duitsland, met een groep Fries-Hollands en eenzelfde aantal Holstein-Frisians, om onder dezelfde omstandigheden te zien welke de hoogste productie geeft. Het zal het moeten blijken of het Fries-Holsteiner type werkelijk betere melkproductie-aanleg heeft, en of ze ook een hoger rendement zal geven.

De tweede onderwerp: NEE OF JA, door Dr. Ir. Kloosterman. Deze handelde in zijn betoog over 4 punten.

- . De onderlinge samenwerking.
- . De integratie.
- . De LOVO
- . De jeugd.

De eerste samenwerking.

Spreker was blij, dat het zover gekomen is met de samenwerking in de onderlinge coöperaties. We zijn er echter nog lang niet. Gaan we nu wel door met het centraliseren van aan- en verkoop? En kunnen we zoveel mogelijk door onderlinge samenwerking de productiekosten, nu we hierop met de neus gedrukt worden, daar de inflatie niet meer hollend, en de tijd van grote inflatiewinsten voorbij is? Het zal nu vooral de bedrijfsvoering zijn, die het moet doen. Zijn we bereid om in alle sectoren samen te werken? Nee of ja?

De tweede integratie.

Wanneer we het ook keren of wenden, we zullen moeten integreren in de Braziliaanse bevolking. De ouders kunnen het nog wel volhouden om in het kolonieverband te blijven. De tweede generatie misschien ook nog wel. Maar dan?

Wanneer dit integratieproces in goede banen te leiden, dat de Hollandse cultuur en religie behouden blijft? Spreker las een citaat voor van de heer Cnossen (toen voorzitter van de Chr. Emigratiecentrale) uit 1961. "De Hollandse kolonies in Paraná moeten minstens een toevloeiing van Nederlandse emigranten hebben van 5 - 7 gezinnen per jaar, gedurende de eerste 25 jaar."

Men moet denken aan integratie of men wil of niet. Het moet niet worden als de emigranten in Argentinië in het begin van deze eeuw, dat men te snel verargentijnst.

Ir. Kloosterman legt er de nadruk op dat dit integreren niet individueel maar collectief moet geschieden, en dan met 'begeleiding'. Let wel, met zeer goede leiding. Het verschil Hollands-Braziliaans is veel groter dan het verschil Hollands-Canadaes. Toch moeten we er op letten, dat er geen generatie ontstaat, die zonder begeleiding zich te veel integreert. Zullen we ook deze zaak blijvend onder onze aandacht houden? Nee of ja?

De LOVO

De heer Hartman wees in een rapport op het gunstige klimaat in Brazilië. En in Paraná. Toch legde hij de vinger bij 'blijvende weide'.

Zoek grassen, die langer meegaan dan 1 jaar. (klaar.)

Ir. Bouman maakte met zijn medewerkers het Agrarisch Archief voor ons

Dat zijn zaken, die we kunnen opslaan. Verder wees hij op de kunstweiden om de productie te verhogen en het gebruik van krachtvoer te verminderen. Verder besteedde hij veel aandacht om het gehele jaar door te komen met groenvoeders, zocht rassen uit de proefvelden en probeerde blijvende weiden.

Deze twee jaren hebben wij getracht de bedrijfseconomische boekhouding te organiseren. Verder werd aandacht besteed aan een voorraad ruwvoeder van 4 à 5 maanden voor een mogelijke droge periode. Met assistentie van de heer Joosten werd aandacht besteed aan hooiing en inkuiling, en werden de melkmachines onderzocht.

Om een bedrijfsanalyse te doen is een bedrijfseconomische boekhouding nodig. Nu we 1 jaar achter de rug hebben, kunnen we verschillende gegevens hieruit opmaken, b.v. de opbrengst per melkkoe, de waarde aan krachtvoer per koe. We zagen uit de cijfers, dat zorgen voor voeder en opslag van voeder winst afwerpt. De commissies 'Lovo' werden gevormd, om verder te kunnen werken, ook als er geen landbouwconsulent meer is. Zullen we hieraan blijven werken, juist nu er van bedrijfsvoering meer gevraagd wordt, nee of ja?

De jeugd.

Uit de bedrijfseconomische boekhouding is gebleken, dat bij een goede bedrijfsvoering de bedrijven rendabel zijn. Ook als de prijzen der producten niet zo zullen stijgen als wel gewenst zou zijn. Er is economisch gezien wel toekomst voor onze jeugd. Zijn we bereid nu ook onze jeugd de opleiding te geven, die nodig is om straks "ondernemer" te worden, nu er al meer van de ondernemer gevraagd wordt? Benut onze jeugd de mogelijkheden, die er zijn, geven de ouders hierin ook volle medewerking? Hieraan moet veel aandacht besteed worden, daar de jongeren straks de plaatsen van de ouderen moeten innemen. Willen we hierin onze uiterste best doen, nee of ja?

Op dit onderwerp was geen bespreking. De heer D.R. Verneulen, directeur van de zuivelfabriek te Carambei wilde aan deze leerzame rede nog graag toevoegen dat het noodzakelijk is om de jeugd, die verder studeert, indien mogelijk op te vangen in de kolonies, om daar weer nuttig te zijn met de opgedane studie.

Een leerzame, geslaagde dag.

J. Glas.

B i j h e t   a f s c h e i d   v a n

Dr Ir E. G. KLOOSTERMAN

Ja, we hebben weer opnieuw afscheid genomen van een landbouwconsulent, naar ik meen de derde in de rij. Eerst was het Ir Hartman, die fundamenteën gelegd heeft voor het voorlichtingswerk hier, en die uiteindelijk toch niet van Brazil kon afscheiden, aangezien hij nu landbouwattaché is.

Daarna kwam Ir Bouman, die hier 6 jaar werkzaam is geweest voor de Nederlandse kolonies in Paraná, als ik het generaliserend mag zeggen. Deze heeft ons werken geleerd.

En nu is, na 2 jaar arbeid, Ir. Kloosterman vertrokken. Van hem zouden we kunnen zeggen: hij heeft ons rekenen geleerd.

Direct vanaf het begin wist hij, dat zijn tijd hier niet lang zou zijn, en hij heeft gemeend zich niet te veel te moeten verdiepen in de techniek van de bedrijfsvoering, maar hij is begonnen om in de kolonie zelf de organisatie ter hand te nemen van commissies, die, als er eens in een tijd geen consulent zou zijn, toch de zaak draaiende zouden houden. De z.g. commissies LOVO (landbouw, onderwijs, voorlichting, onderzoek).

Bij het gezegde: hij heeft ons rekenen geleerd, denk ik speciaal aan wat hij ons heeft willen inprenten, nl economisch verantwoord werk

rtoe heeft hij vanaf het begin een serie lezingen gehouden, onder titel "Ondernemer-zijn straks".

De titel hield voor de ouderen in: ondernemer-zijn in veranderende technische en economische omstandigheden, terwijl dit voor de jongeren meer zeer geldt, als ze "straks" ook een bedrijf zullen beginnen.

De lezingen zijn tot het laatst toe doorgegaan, waarbij de zaken afzijdig werden belicht, vooral van bedrijfseconomische zijde.

De cijfers kunnen wel eens saai zijn, en niet voor iedereen aantrekkelijk, wat wel tegen het einde van de serie lezingen bleek, toen de bedrijfseconomische boekhouding werd belicht.

In de eerste plaats is het jammer voor de afwezigen, dat ze niet aanwezig waren, al was de stof zelf misschien niet zo aantrekkelijk.

En nu verder ?

Wachten op de volgende consultant, die, als alles goed gaat, het volgende jaar komt ?

Ja en neen.

We wachten op de volgende, want daar kunnen we moeilijk zonder. Maar ook neen: we zullen zelf aan de slag moeten en het geleerde in praktijk brengen.

We hebben de jaren door in onze vergaderingen met verschillende adviesbureauconsulenten de Here gedankt, dat Hij ons ook dit wilde geven, en we telkens weer onderworpen werden ten aanzien van de bedrijfsvoering. En daarom: wat gaan we nu doen in de toekomst met deze gaven van de Here ?

M. Groenveld.

BOEKBESPREKING

Protestantse Kerken in Brazilië.

In het zendingsnummer van ons maandblad begonnen we de bespreking van een boek, dat informatie gaf over de verschillende protestantse kerken in Brasil. Het plan was, om in het volgende nummer met deze bespreking verder te gaan, maar pas nu zien we gelegenheid te beginnen met hoofdstuk II: 'O Igreja Presbiteriana'.

Wat het me toeschijnt, dat voor de geschiedenis van deze kerken wel langstelling bestaat, begin ik deze keer met een vertaling van wat geschreven werd over de beginjaren 1859 - 1869, om dan in een volgend nummer een overzicht te geven van de Presbiteriaanse Kerken.

1859 - 1869.

De eerste periode van groei heeft betrekking op de jaren 1859-1869. Het boek van Green Simonton, uitgezonden door de zendingsraad van de Noord-Amerikaanse Presbiteriaanse kerken, kwam op 12 augustus 1859 in Rio de Janeiro. Dadelijk bij zijn komst predikte Simonton op de schepen in de baai, en snel maakte hij zich vrienden onder de kleine Amerikaanse kolonie in Rio de Janeiro. In het centrum van de stad huurde hij een zaaltje, waar hij begon met zijn werk, het stichten van kerken. Hij gaf aan een groepje mensen engels, en sprak met hen steeds over het evangelie. Acht maanden na zijn aankomst, op 12 april 1860 opende hij de eerste zondagschool met 5 kinderen. In mei 1861 begon hij te prediken, na een reis naar São Paulo. Hierbij bleek, dat hij het Portugees uitnemend beheerste. Op 12 januari 1862 deden 2 personen belijden hun geloof, en zij werden de eerste leden van de Presbiteriaanse kerk in Brazilië. Het dagboek van zendeling Simonton, dat zich in de bibliotheek van de Commissie voor Eucumenische Betrekkingen in New York bevindt, geeft een volledig beeld van deze man, van zijn persoonlijkheid en buitengewone gaven, van zijn levenswijze, zijn geestelijke steldheid en van zijn liefde voor de Brazilianen.

Simonton keerde naar de Verenigde Staten terug, trouwde en kwam opnieuw naar Brazilië. Zijn jeugdige echtgenote stierf bij de geboorte van hun kind, ongeveer een jaar later. Hierna werkte Simonton nog 8 jaar in Brazilië en overleed tenslotte op de leeftijd van 34 jaar aan de gele koorts.

De zwager van Simonton, Alexander Blackford, zette, om Simonton te helpen, op 25 april 1860 zijn voeten op Braziliaanse bodem. Lang van postuur en ouder dan Simonton. Hij was dertig jaar en kon slechts met grote moeite Portugees leren. Hij werkte, in de tijd van Simontons verlof, in de nieuwe kerk te Rio de Janeiro. Daarna vertrok hij naar São Paulo, om daar kerken te stichten. God zegende zijn werk: Blackford zag drie kerken groeien, voordat hij naar Rio terugkeerde om daar predikant te worden na de dood van Simonton.

Gedurende tien jaar was hij agent van het Londens Bijbelgenootschap.

Toen Blackford nog in São Paulo werkte, hoorde hij vertellen over een rooms katholieke priester, die de Bijbel las en interesse had voor het onderwijs van Blackford. Blackford bracht hem een bezoek. Dit bezoek werd een belangrijk punt voor de verandering in het leven van de jonge pater, wiens naam was: José Manoel de Conceição.

Hij kwam spoedig tot het inzicht, dat de Roomse kerk niet de kerk van Jezus Christus en Zijn apostelen was. Hij vertrok naar Rio om onderwezen te worden door Simonton, Blackford en Chamberlain. Op 23 oktober 1864 beleed de ex-pater José Manoel de Conceição zijn geloof in Jezus Christus als Verlosser en Heer, en voegde zich bij de Igreja Presbiteriana te Rio de Janeiro.

Deze berichten verspreidden zich snel en naar vele plaatsen. De Conceição was een man van grote eruditie en invloedrijk. Hij predikte met grote ijver en grote menigten kwamen naar de ex-pater luisteren.

Op 17 december 1865 werd hij predikant en Simonton bevestigde hem en preekte over 2 Cor. 5:20: 'Wij zijn gezanten van Christuswege'.

Conceição begon onmiddellijk zijn uitgestrekte zendingsreizen, die hem beroemd maakten, predikend, dat de mens gerechtvaardigd wordt door het geloof, niet door de werken.

Zo begon met hernieuwde ijver de reformatie in Brasil, met prediking van huis tot huis, en Conceição werd spoedig overal bekend als de "Padre Protestante".

De bekering van José Manoel de Conceição vormde het begin van een kleine groep zendingen, die, uitgezonden in alle richtingen, het evangelie predikten. Gedurende de eerste jaren waren de zendingsreizen zeer langdurig, gevaarlijk en ze vroegen veel van het uithoudingsvermogen en de volharding voor de verzorging en voeding van de eerste vruchten van hun werk. "

A.N.

Rubriek voor de Vrouw

+++++

OOH ! KOM ER EENS KIJKEN.....!

"Een goed recept voor borstplaat", vroeg iemand.

"Borstplaat", dacht ik, "is het al weer borstplaattijd ?"

Wel, wat dunkt U van het volgende ?

Grondrecept:

2 kopjes suiker	} Alles samen op een zacht vuur laten smelten en dan al roerende vlug inkoken, tot de laatste druppel, die van de lepel afloopt, een draadje trekt. (Pan intussen van 't vuur af.)
5 eetlepels melk of water	
2 pakjes vanillesuiker	

De suikermassa kloppen tot ze dik en doorzichtig begint te worden. Uitgieten in de ingevette en op een ingevet papier gezette borstplaatvormen en na afkoelen op de zijkant zetten om de onderkant te drogen.

voor chocoladeborstplaat wordt een lepel cacao, en voor koffieborstplaat worden 2 lepels oploskoffie door de suiker gemengd.
 Als U Uw huisgenoten heel erg verwennen dan is dit recept iets voor U:
 voor borstplaat: 650 gr poedersuiker, 3 pakjes vanillesuiker vermengen, en 1/8 ltr slagroom erbij doen, en op een hete vlam of plaat even verwarmen, tot het begint te smelten. Zacht verder verwarmen, tot het dik voelbaar is, in de vorm doen en laten afkoelen.

Als borstplaat of boterletter alleen is het natuurlijk nog geen feest, het is belangrijk die ook zijn. Wat er nog meer bij de voorbereidingen komt? Zingen met ons grut, niet waar? Van Sinterklaas kapoentje, van de stoomboot en de maan die door de ramen schijnt. Weet U ze niet precies meer? Nu, dan neurien we eerst even zachtjes. Om met 'Sinterklaas kapoentje' te beginnen:

Sinterklaas kapoentje,	Sinterklaasje, Bonne, Bonne, Bonne,
Gooi wat in mijn schoentje.	Gooi wat in mijn lege tonne,
Gooi wat in mijn laarsje,	Gooi wat in mijn laarsje,
Dank je Sinterklaasje!	Dank je Sinterklaasje.

Zie, ginds komt de stoomboot uit Spanje weer aan.
 Ze brengt ons Sint Nicolaas, ik zie hem al staan.
 Hoe huppelt zijn paardje het dek op en neer.
 Hoe waaien de wimpels al heen en al weer.

Zijn knecht staat te lachen en roept ons steeds toe:
 "Wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is de roe."
 O, lieve Sint Niklaas, kom toch ook bij mij,
 En rijdt niet mijn huisje dan stilletjes voorbij.

de maan, niet te vergeten!

Als de maan schijnt door de bomen, makkers, staakt uw wild geraas!
 Het heerlijk avondje is gekomen, 't avondje van Sint Niklaas.
 Al verwachting klopt ons hart, wie de koek krijgt, wie de gard.

Maan, wat pret zal 't zijn te spelen, met die bonte harlekijn.
 Heerlijk zullen we alles delen, suikergoed en marsepijn.
 Maar o wee, wat bittere smart, kregen wij voor koek een gard.

Maan: 'Oh, kom er es kijken'. Kent U het nog?

Maan, kom er es kijken,	O, kom er es kijken,
Maan, dat ik in mijn schoentje vind!	Wat ik in mijn schoentje vind.
Maan, alles gekregen van die beste Sint:	Alles gekregen van die beste Sint:
Maan, en brochtol met een zweep er bij,	Een pop met vlechten in het haar,
Maan, en doos met blokken ook voor mij,	Een snoezig jurkje, kant en klaar.
Maan, en heerlijk toch, een nieuwe pet!	Twee kaatseballen in een net,
Maan, en letter van banket.	Een letter van banket!
Maan, kom er es kijken, enz.	O, kom er es kijken, enz.

Maan, en als we met pepernoten willen strooien, zullen we ze toch echt zelf moeten bakken. Hier is het recept, afkomstig uit: 'Daatje, de Nederlandse keukenmeid', eene op ervaring gegronde handleiding, zoals de ondertitel luidt. Daatje heeft ons in elk geval niet in de steek gelaten bij de speurtocht naar een pepernotenrecept. Hier volgt het.

100 gr. suiker	} 10 minuten schuimig roeren.
2 eieren	
100 gr. gesnipperde sucade	} Alles bij de suiker en de eieren doen en goed vermengen, uitrollen op vingerdikte op de ingevette bakplaat en na het bakken er vierkantjes van snijden. Wilt U om het hele maal echt te maken, meer ronde pepernoten hebben, dan kunnen ze
1 eetlepel kaneel	
1/2 tjevingestampde kruidnagels	
1/2 tje s peper, geraspte citroenschil.	
1/2 tje gr. gezeefde bloem	
1 eetlepel bakpoeder.	

Maan, een vingerhoed, na het uitrollen op tafel uitgestoken worden en dan het ingevette bakblik 25 - 30 min. bij 180-200° C gebakken worden. D